

Na pesku amaterski napravljenog terena pored Tise sa Bečejske strane, u okviru današnjeg Udruženja ljubitelja ove vojvođanske reke, „Tisa 63“, svoja prva odbojkaška iskustva sticale su i dve gracije, Danica i Nina Vukotić, devetnaestogodišnjakinje iz Bačkog Jarka, koje su sa ovog mesta ponele interesovanje i ljubav prema ovom sportu, koja je evoluirala kroz sve selekcije, od pionirske do seniorske u OK „Vojvodina“ u Novom Sadu.

Od letos, od školske 2012/2013. godine, Danica i Nina Vukotić su polaznice poznatog NJIT Univesity, tj. New Jersey Institute of Technology, a viza za studije je opet bila odbojka.

Danica i Nina Vukotić su izabrale da studiraju business. Na prvoj godini, odabrale su opšti smer, jer nisu bile sigurne u kom pravcu bi se usmerile, ali to će verovatno biti izbor između marketinga, menagmenta ili finansija.

***Na pitanje , da li su Amerikanci svesni koga su dobili, Danica je uz osmeh odgovorila:-** Možda u početku nisu bili svesni, ali posle pola godine provedene na univerzitetu je pojačano interesovanje za sportiste iz Srbije, što smatram našim skromnim doprinosom kompletnom utisku i o dometima srpskog sporta, ali i kvalitetu srpskih sportista. To je, po mom mišljenju, siguran pokazatelj da im se dopadamo.

Naš Univerzitet se takmiči u Prvoj, najjačoj diviziji, i mi smo bili u Zapadnoj konferenciji. Međutim, sada ćemo promeniti konferenciju, jer to bila novoformirana konferencija u kojoj nismo imali prostora za dalje napredovanje na NCAA Turnament. Od iduće sezone takmičićemo se sa jačim timovima i prebaciti se na Istok, jer su nam putovanja u Teksas, Jutu, predstavljali velike problem, a za fakultet velike troškove.

***Kako ste se vi tamo snašle i da li ste zadovoljne?**

-Imamo kompletno pozitivno iskustvo. Tamo su sportisti malo privilegovani i svi se odnose prema njima kao prema zvezdama, pa tako i prema nama. Dobro smo se snašle pošlo smo sestra Nina i ja zajedno, bilo je lakše da se prebrode sitne teškoće i prolazne krize. Kada smo odlazile odavde imale smo solidno znanje engleskog jezika i pripremale smo se, tako da to nije bio veliki problem, dve smo i brzo smo ga “doradile”. Prednost je što se družimo se sa sportistima, internacionalcima, tako da je to još jedan faktor za usavršavanje jezika.

***Do nas koji smo vas pratili putem interneta i Facebooka su dolazilele informacije o nekim dobrim rezultatima, pa nam kaži o čemu se to radi?**

-Ja sam izabrana za najbolje pojačanje tj. freshman-a u celoj konferenciji i izabrana sam za prvi tim moje konferencije na poziciji koju igram - Outside Hitter.

Nina Vukotić je potvrdila reči i iskustva svoje sestre bliznakinje.

-Lepo smo se snašle, s tim što sam imala mali peh, povredu zgloba, zbog koje sam morala da pauziram tri nedelje, ali oporavak je bio brz jer se nama sportistima obezbeđuje full tretman.

Posle toga sam se vratila na teren, ali sezona odbojke tamo traje tri meseca tako da sam glavni deo takmičarske sezone propustila. Sada sam spremna da se vratim na teren sledeće sezone jača i spremnija.

oDa li bi mogla da nam opišeš tamošnji odnos fakulteta prema sportistima?

-Tamo je u odnosu na Srbiju, i to koliko se u Srbiju ceni sport, sasvim drugačije. Ulažu se ogromna sredstva u sport, i što se tiče uslova, opreme, tretmana. Sportisti imaju sve što im je potrebno da razviju sve svoje potencijale i nemaju nikakvog problema sa terminima za trening, što je kod nas nezamislivo. U Americi redovno treniramo dva puta dnevno u propremnom periodu po tri sata, što možda i jeste naporno, ali je sasvim korisno i zadovoljavajuće za kontinuitet i napredak u igri. Ipak, škola je na prvom mestu i tu nema popuštanja. Mora da se uči i to stalno, što nama i jeste osnovni cilj – obrazovanje.

***Kakve su vam ambije?**

-Za početak da ovo završimo u roku od četiri godine, a posle toga ćemo videti da li ćemo ostati u Americi ili ćemo da se vratimo. Verovatno su tamo bolje šanse za budućnost, ali će na našu odluku uticati mnogo faktora.

***Da li i koliko ima studenata odbojkaša na američkim univerzitetima?**

-Generalno, ima dosta Srba u Americi i dosta ih srećemo. Igrale smo često protiv timova u kojima se nalaze i sportisti sa Balkana, tako da to nije retkost.

***Da li su vam prilazili neki skauti (sportski menadžeri), da se interesuju za vaš angažman u nekom klubu?**

-Često su nam prilazili posle utakmica, interesovali se odakle smo, kada smo došle, tako da ne isključujemo mogućnost nekog transfera, ali je rano da o tome pričamo - rekla je Nina Vukotić.

Posle razgovora sa ove dve izuzetne mlade sportiskinje bilo nam je jasno da ma gde bile, ma šta radile, da će uspeti u svom naumu, ali i da će uvek ostati zajedno, naslonjene jedna na drugu.

